

ת"פ 23230/04/13 - מדינת ישראל נגד דימיטרי דניסיוק

בית המשפט המחוזי בנצרת

25 דצמבר 2017

ת"פ 23230-04-13 מדינת ישראל נ' דניסיוק

מ"ת 23237-04-13

פרק פמ"צ 1835/13

בפני כב' השופטת יפעת שיטרי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם דימיטרי דניסיוק

נוכחים:

בשם המאשימה: עו"ד איילת פלניצקי

בשם הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד מוטי לוי מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, חבלה בכוונה מחמירה, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה במהירות מופרזת, אי ציות לאות שברמזור, אי מתן זכות קדימה בצומת מרומזר, הפרת אות שניתן על ידי שוטר במדים, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף ועקיפה.
2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום ונשמעו חלק מראיות הצדדים.
3. במהלך פרשת ההגנה ולאחר הליך גישור, הגיעו הצדדים ביום 6.2.17 להסדר טיעון ולפיו, הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. כן הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש מאסר ראוי בן 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם ובתוספת מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וכן חיוב הנאשם בחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה, תחת חיובו בתשלום קנס, נוכח מצבו הכלכלי. כן הוסכם, כי ההגנה תטען באופן חופשי לעונש. עוד הוסכם, כי בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אשר לא יהא בהמלצותיו

עמוד 1

כדי לחייב מי מן הצדדים (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, אפוא, על פי הודאתו, בעבירות כדלקמן:

- א. סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(1)(2) ו-(5) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
- ב. חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
- ג. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
- ד. נהיגה במהירות מופרזת - עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), בצירוף סעיף 69 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").
- ה. אי ציות לאות שברמזור - עבירה לפי תקנה 22(ב) לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 69 לפקודת התעבורה.
- ו. אי מתן זכות קדימה בצומת מרומזר - עבירה לפי תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 68 לפקודת התעבורה.
- ז. הפרת אות שניתן על ידי שוטר במדים - עבירה לפי סעיף 62(8) לפקודת התעבורה.
- ח. נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10(א) בצירוף סעיף 62(1) לפקודת התעבורה.
- ט. נהיגה ללא רישיון רכב - עבירה לפי סעיפים 2 + 62 לפקודת התעבורה.
- י. נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף - עבירה לפי סעיף 2(א)(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל - 1970.
- יא. עקיפה - עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 68 לפקודת התעבורה.

כן הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, מונח בפני.

5. בהחלטתי מיום 11.9.17, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הוריתי על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות (להלן: "**הממונה**") בעניינו של הנאשם. חוות דעת הממונה, כאמור, מיום 22.10.17, מונחת בפני והיא חיובית.

עובדות כתב האישום המתוקן:

6. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 8.4.13, בשעות הבוקר, נהג הנאשם באופנוע מסוג "סוזוקי" מ.ר. 01-130-16 (להלן: "**האופנוע**"), כשהוא מרכיב על האופנוע מאחורנית את חברו דמיטרי בוגדנוב. לאופנוע מנוע של 500 סמ"ק, בעוד שלנאשם, שהינו נהג חדש, רישיון נהיגה לאופנוע של 250 סמ"ק בלבד והוא אינו מורשה לנהוג באופנוע "כבד". בנוסף, רישוי האופנוע פג בשנת 2007 והאופנוע אף לא היה

מבוטח.

7. בסמוך לשעה 10:00 במועד הנ"ל, עמדו בצומת גולני לכיוון דרום (להלן: "**הצומת**") שני שוטרים מסיירת התנועה הארצית - שלוחה צפונית (להלן: "**יחידת התנועה**"), ששמותיהם - ויליאם זינאתי ומארק ארקין (להלן: "**ויליאם**" ו-"**מארק**" בהתאמה) ועמם מתנדב משטרה ביחידת התנועה בשם יוסף רוזנצוויג (להלן: "**יוסף**"). כל השלושה היו לבושים מדי משטרה, אפוד זוהר עם סמלי משטרה וחבושים בכובע משטרה לראשם והיו בעת מילוי תפקידם.
8. בהגיע הנאשם באופנוע לצומת, סימנו לו אנשי יחידת התנועה לעצור לשם בדיקת רישיונות. הנאשם התעלם מסימון זה, הגביר את מהירות נסיעתו וברח מהמקום. בשלב זה, החלו ויליאם ומארק במרדף אחר הנאשם כשהם רכובים על אופנועיהם. במהלך המרדף, הפעילו השניים סירנה ואורות מהבהבים באופנועיהם.
9. בהגיע הנאשם לצומת בית קשת, מארק הדביק אותו ויצר עמו קשר עין כשהוא שב ומסמן לו לעצור. הנאשם התעלם גם הפעם מסימון השוטרים וברח לעבר כדורי והגיע לכניסה לתחנת כיבוי האש במקום. מארק, שהיה לידו, צעק לו לעצור כדי שלא יפגע, אולם הנאשם סובב את האופנוע כשתוך כדי כך הוא היה קרוב לפגיעה במארק.
10. הנאשם יצא מכדורי ופנה לכיוון כללי כפר תבור, כשכל אותה עת השוטרים דולקים אחריו, מסמנים וצועקים לו לעצור. הנאשם נסע בכל שלב המרדף במהירות גבוהה. בהגיע הנאשם לצומת כפר תבור, חצה הנאשם את הצומת והמשיך בנסיעה לכיוון צומת גזית.
11. באזור צומת גזית, כוחות משטרה נוספים מיחידת התנועה, שהוזעקו למקום, חסמו את התנועה כדי לעצור את הנאשם. הנאשם, במטרה להימלט מהם ומהשוטרים הדולקים אחריו, נסע על השול הימני ואז ביצע פרסה, כשהוא עובר קו הפרדה רצוף והחל לנסוע צפונה כשהוא שב ועובר בצומת ברמזור אדום. בשלב זה הצטרפו למרדף שוטרים נוספים מיחידת התנועה שאף הם רכבו על אופנועים, בניסיון לעצור את הנאשם, שהמשיך בנסיעתו הפרועה, עקף כלי רכב וסיכן את הנוסעים בהם וכן את אנשי המשטרה הרכובים על אופנועיהם.
12. בין צומת כדורי לצומת בית קשת, ויליאם, שהיה רגלי באותו שלב, חסם את התנועה במטרה להצליח לעצור את הנאשם. הנאשם סטה בפראות שמאלה עם האופנוע כשהוא עובר על קו הפרדה רצוף ונכנס למסלול הנגדי לכיוון נסיעתו. ויליאם סימן בתנועות ידיים לנאשם לעצור, אולם הנאשם המשיך בדהירה לכיוונו של ויליאם וסיכן אותו בכך שעבר קרוב אליו. ויליאם הצטרף למרדף באופנועו, כשהנאשם נוסע במהירות גבוהה, בפראות ואף מנסה לסטות לעבר אופנועי השוטרים כדי לנגחם, או להרחיקם ממנו. אגב כך, פגע הנאשם באופנוע עליו רכב השוטרים עופר קרני, שבר את מזוודת האופנוע וגרם כמעט לאיבוד השליטה של עופר על האופנוע.

13. רק באזור אילניה, בתום מרדף ממושך, הצליחו אופנועני המשטרה להדביק את הנאשם וליצור חסימה של מספר אופנועים, דבר שגם בו לא היה די כדי שהנאשם יעצור ורק לאחר שאחד השוטרים שלף אקדח לעבר הנאשם, עצר הנאשם את האופנוע.

ראיות הצדדים לעונש:

14. במסגרת ראיותיה לעונש, הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הפליליות הקודמות של הנאשם (סומן 1/ת) וכן את גיליון הרשעותיו התעבורתיות הקודמות (סומן 2/ת).

מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעניין העונש.

טיעוני המאשימה לעונש:

15. במסגרת טיעוניה לעונש שבכתב, הפנתה המאשימה לעבירות בהן הורשע הנאשם ולעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה ועל פיהן הורשע. לטענת המאשימה, עסקין באירוע חמור ביותר, שאך כפסע היה בינו ובין תוצאה חמורה וקטלנית. כן לטענתה, ניתן לראות את התנהלות הנאשם באירוע בבחינת "מוסיף חטא על פשע", שעה שהנאשם יצא לדרכו כשאינו מורשה לנהוג באופנוע "כבד", ללא רישיון רכב בתוקף וללא ביטוח, וכשהתבקש על ידי השוטרים לעצור לשם בדיקת רישיונות, נמלט מהם, סיכן את חייהם ואת חיי נוסעים אחרים שנסעו במסלול נסיעתו הפרועה, והכל כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן. בהתייחס לחומרת מעשי הנאשם, הפנתה המאשימה לפסיקת בית המשפט העליון.

16. המאשימה הוסיפה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם עניינם, שמירת כללי הבטיחות בדרכים וחובת הנהגים בהן למנוע סיכון לחיי אדם, נהגים והולכי רגל המשתמשים בדרכים, ציות להוראות אנשי מרות וכיבוד הוראות החוק, כמו גם מניעת סיכון חיי שוטרים המבצעים את תפקידם. לטענת המאשימה, הנאשם פגע במעשיו פגיעה קשה בערכים מוגנים אלו, שעה שנסע באופן המסכן חיי אדם, התעלם מהוראות השוטרים הרבים שסימנו לו לעצור, נמלט מחסימות משטרתיות שבוצעו כדי לעצרו, תוך נסיעה פרועה, במהלכה אף ניסה הנאשם לסטות עם אופנועו כדי לנגח את השוטרים או להרחיקם ואגב כך גם פגע באופנועו של אחד השוטרים וכמעט גרם לו לאיבוד שליטה על האופנוע, כל זאת תוך זלזול מופגן בשוטרים ובחוק.

17. בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה, טענה המאשימה, כי בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין, כי רף הענישה הנהוג וההולם בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וחבלה בכוונה מחמירה, כמו גם בעבירות הנלוות לביצוען, כבמקרה דנן, ובנסיבות הדומות לנסיבות המקרה דנן, עומד על 4 שנות מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

18. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי העבירות כולן בוצעו על ידי הנאשם באופן בלעדי והוא האחראי להן. כן טענה, כי למרבה המזל, לא נגרם נזק לשוטרים ולמשתמשי הדרך, אולם יש לתת את הדעת לכך שבסיכון שיצר הנאשם במעשיו גלום נזק פוטנציאלי רב, וכי אך שניות בודדות ויד הגורל הפרידו

בין מעשי הנאשם ובין תוצאות קשות וחמורות. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה בגדרה נקבע, כי עניינה של עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בעצם יצירת הסיכון ואין היא דורשת את התממשותו בפועל.

19. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי תחילתו של האירוע בכך שהנאשם נהג באופן כשהוא אינו מורשה לנהוג בו וללא רישיון רכב תקף. הנאשם סירב לעצור לבדיקת רישיונות ובשל כך, ביצע את העבירות החמורות נשוא כתב האישום המתוקן, תוך סיכון חיי השוטרים והמשתמשים בכביש. בכך, לטענת המאשימה, יש כדי ללמדנו על מסוכנותו הגבוהה של הנאשם לשלום הציבור.

20. לגישת המאשימה, לאור חומרת מעשי הנאשם, כמו גם יתר השיקולים שפורטו, מתחם העונש ההולם את האירוע נשוא כתב האישום המתוקן והעבירות שבוצעו במהלכו נע בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

21. באשר לקביעת העונש הראוי לנאשם ובכלל זה, פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו והנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי אין מדובר בנזק שאינו צפוי או שלא ניתן היה להביאו בחשבון נוכח ביצוע עבירות חמורות כגון דא. כן טענה, כי הנאשם אינו קטין, אינו בעל משפחה ואינו אב לילדים התלויים בפרנסתו.

22. המאשימה טענה, כי חרף העובדה שהמרדף המשטרתי צולם במצלמות הקסדה של השוטרים, בחר הנאשם להכחיש את המיוחס לו ולנהל הוכחות. רק לאחר שהסתיימה פרשת התביעה, הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן. עוד טענה, כי אמנם במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום באופן בו נמחקה הוראת החיקוק של חבלה בכוונה מחמירה שעניינה ניסיון לפגוע בשוטר, אולם הנאשם בחר שלא להודות עד לסיום פרשת התביעה גם ביתר העובדות והעבירות נשוא כתב האישום המתוקן. כן הוסיפה, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי בהתייחסותו לעבירות, נטה הנאשם להמעיט מחומרת התנהגותו וביטא כעס אודות התנהגות השוטרים.

23. כן הפנתה המאשימה לנסיבות חייו של הנאשם המפורטות בתסקיר שירות המבחן, תוך שטענה, כי אין קיימות במקרה זה נסיבות חיים חריגות או יוצאות דופן, אשר יש בהן כדי להשליך באופן ישיר על העונש הראוי לנאשם. עוד הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל בחובו הרשעה קודמת משנת 2009 בעבירות של פריצה לבניין וביצוע גניבה וניסיון פריצה לבניין. עוד לחובת הנאשם רישום ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בגין 26 תיקי משטרה שעניינם, עבירות התפרצות רבות, ירי מנשק חם באזור מגורים, פירוק חלקים מרכב והחזקת נכס חשוד כגנוב. בנוסף, לחובת הנאשם שלוש הרשעות בעבירות תעבורה.

24. המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, ממנו עולה, כי הנאשם התקשה במשך השנים לגלות יציבות במסגרות, נראה כי הוא מתקשה בהתמודדות במצבים מורכבים ונוטה להתנהגות אימפולסיבית ופורצת גבולות במצבים אלו, גורמים המהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. כן הפנתה לכך ששירות המבחן ציין, כי הנאשם מבטא מוטיבציה לערוך שינוי בחייו ונראה, כי ההליך המשפטי ומעצר הבית הממושך חידדו עבורו את חומרת התנהגותו. בשקלול כל הגורמים, ציין שירות המבחן, כי אין

לשלול את הסיכון להישנות התנהגויות דומות בעתיד, אם כי רמת הסיכון אינה גבוהה באופן מיוחד. כן הפנתה להמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר לתקופה שניתן להמירה לריצוי בעבודות שירות, בצד העמדתו בצו מבחן למשך 18 חודשים.

25. לטענת המאשימה, אין מקום לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן. נטען, כי מעבר לכך שהמלצה זו אינה מחייבת את בית המשפט, הרי שהיא באה מתוך ראיית האינטרס המצומצם של הנאשם אותו רואה שירות המבחן, שעה שעל בית המשפט לשקול אינטרסים נוספים ולאזנם.

26. כן טענה המאשימה, כי אמנם שיקום העבריין הינו חלק מהאינטרס הציבורי, אולם זה אינו יכול לגבור במקרה דנן על חומרת מעשי הנאשם. עוד לגישת המאשימה, אין בהתרשמות שירות המבחן בדבר קיום פוטנציאל לניהול אורח חיים יצרני, כמו גם נכונות להשתלב בהליך טיפולי, כדי להביא למסקנה, כי יש מקום להעדיף את האפיק השיקומי בעניינו של הנאשם, דבר הנעשה במקרים חריגים בלבד.

27. המאשימה הפנתה לשיקול נוסף המתווה את העונש הראוי בתוך מתחם העונש ההולם ואשר עניינו, הרתעת הרבים. כך טענה, כי שיקול זה הינו שיקול חשוב בנסיבות המקרה דנן, שכן בתי המשפט, על ערכאותיהם השונות, חזרו ושנו אודות הצורך להחמיר בעבירות המרדפים, במיוחד נוכח התוצאות הקשות העוללות לנבוע מעבירות אלה, כמו גם הצורך בהרתעת הרבים ובהגנה על הציבור. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

28. המאשימה הוסיפה והפנתה לפרטי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, תוך שהזכירה, כי מדיניות הענישה בעבירות של סיכון חיי אדם הינה, הטלת עונשי מאסר לתקופה של מספר שנות מאסר. עם זאת, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה דנן, הסכימה המאשימה בגדר הסדר הטיעון, להגביל עצמה לעונש ראוי של 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית, זאת, לאחר שנשקלו נסיבותיו של הנאשם, העובדה ששהה במעצר בית בפיקוח אלקטרוני משך תקופה ארוכה מאוד וכן חלופה הזמן, אשר אין ליחסו למאשימה. על כן, הסכימה המאשימה באופן חריג, וחרף הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, להגביל עצמה לעונש מאסר בן 12 חודשים בלבד. לטענת המאשימה, עונש זה כבר מגלם בחובו הקלה משמעותית בעונש הראוי למעשי הנאשם ואין מקום להקלה נוספת.

29. בנוסף לעונש המאסר, כאמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם ענישה נלווית בדמות פסילה בפועל, מאסר על תנאי ממושך, פסילה על תנאי וחתימה על התחייבות כספית להימנע מעבירה. באשר לפסילה טענה המאשימה, כי עיון בפסיקת בתי המשפט במקרים דומים מלמד, כי מתחם הפסילה בפועל ההולם את העבירות שביצע הנאשם ונסיבות ביצוען, נע בין פסילה לתקופה של 3 שנים ועד פסילה לצמיתות במקרים מסוימים. בתוך מתחם זה עתרה להשית על הנאשם פסילה לתקופה של 10 שנים, בחלקו הבינוני של מתחם הפסילה ההולם כפי הצעתה, וזאת, בהתחשב בנסיבות ובשיקולים שפורטו לעיל. כן עתרה להשית על הנאשם מאסר על תנאי ממושך, פסילה על תנאי וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה, אשר יהיה בהם כדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד.

30. בהשלמת טיעוניה בדיון מיום 23.10.17, לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, הבהירה המאשימה, כי אין בחוות דעת הממונה החיובית כדי לשנות מעמדתה העונשית והיא חזרה על מלוא טיעוניה לעונש.

טיעוני הנאשם לעונש:

31. בפתח טיעונו לעונש, הזכיר ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון בגדרו הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם שנת מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. כן הזכיר, כי הנאשם שהה במעצר של ממש משך כחודש ומשך כ-3.5 שנים בתנאי מעצר בית ובפיקוח אלקטרוני. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר בנתון משמעותי, המשנה ומשפיע על האיזון בין השיקולים במקרה דנן. בהקשר זה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקת בית המשפט העליון, בה נקבע יחס ההמרה בין ימי מעצר בפיקוח אלקטרוני לבין ימי מעצר של ממש וטען, כי במקרה דנן עסקינן בתקופה המקבילה לשנתיים של מעצר ממש. כך, הדגיש, כי שהיית הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני משך תקופה של 3.5 שנים הינה נתון משמעותי שיש ליתן עליו את הדעת.

ב"כ הנאשם הוסיף, כי אינו מתייחס לשאלת חוקיות שהיית הנאשם בתנאים מגבילים, כאמור, משך תקופה כה ניכרת, שכן, הדין שונה במהלך התקופה. עם זאת, טען, כי יש ליתן לכך משקל נכבד ביותר במסגרת שיקולי הענישה.

32. ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם וטען בהקשר זה, כי מדובר בתסקיר חיובי. כן טען, כי הנאשם הינו בחור צעיר בעל נסיבות חיים לא פשוטות, תוך שהפנה לנסיבות המפורטות בתסקיר. כן הפנה להערכת שירות המבחן ולפיה, הנאשם עבר כבר דרך, ישנו שינוי בדפוסי חשיבתו וכן, כי רמת הסיכון אינה גבוהה. כן הפנה להמלצת שירות המבחן להשתתף עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, בצד העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים. לטענת ב"כ הנאשם, בסופו של יום מדובר בענישה הכוללת שהיית הנאשם במעצר של ממש משך חודש, שהייתו במעצר בית ובפיקוח אלקטרוני משך 3.5 שנים, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וצו מבחן. לדידו של ב"כ הנאשם, ענישה זו הולמת הן את העושה והן את המעשה.

33. בהשלמת טיעונו בדיון מיום 23.10.17, לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, חזר ב"כ הנאשם על טיעונו לעונש. כן הפנה להסכמת הצדדים לפיה, ינוכו הימים בהם שהה הנאשם במעצר של ממש מהעונש אשר יושת עליו בגזר הדין.

34. בדבריו הביע הנאשם עייפות מהימשכות ההליך המשפטי וטען, כי זו אינה תואמת את חומרת העבירות שביצע. כן ביקש את הבנת בית המשפט באשר לנסיבותיו ולנסיבות ביצוע העבירות בעת גזירת דינו.

תסקיר שירות המבחן:

35. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הנושא תאריך 2.7.17. בתסקיר צוין, כי הנאשם בן 25, רווק, תושב כרמיאל. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. צוין, כי הנאשם נולד באוקראינה

ובגיל 9 עלה ארצה עם אמו ואחותו. אביו נשאר באוקראינה ובמשך השנים הקשר עמו היה רופף. הנאשם תיאר קשיי קליטה משמעותיים בארץ שהתאפיינו בקשיי שפה, פערי תרבות, היעדר תמיכה משפחתית ומצב כלכלי גרוע. כן תיאר קושי בהשתלבות חברתית בארץ ותחושת דחייה כלפיו מצד בני גילו ומוריו בבית הספר. בנערותו הנאשם "נגרר" אחרי חברים "בעייתיים" והיה מעורב בביצוע עבירות רכוש. בגיל 14 הנאשם נשלח למעון פתוח, על פי צו בית משפט, ולאחר שנה וחצי במעון עבר לפנימייה לשנה נוספת. בגיל 17 הנאשם חזר להתגורר בכרמיאל ולמד במסגרת "קידום נוער" בעיר, שם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. הנאשם לא גויס לצבא בשל מעורבותו בפלילים.

36. לאחר סיום לימודיו, הנאשם עבד בעבודות שונות בתחום החשמל והשיפוצים, במפעל וכשליח פיצה. הנאשם למד קורס אלקטרוניקה מטעם משרד הכלכלה וכן החל ללמוד קורס במחשבים, אך לא השלימו בשל מעצרו בתיק דנן. הנאשם שיתף, כי התקשה לגלות יציבות במסגרות תעסוקה בשל קשייו בקבלת סמכות וצורך באתגרים ובריגושים חדשים. בחודשים האחרונים הנאשם עובד במפעל לייצור מאפים ומרוצה מעבודתו. הנאשם מבטא רצון להתפתח מבחינה תעסוקתית ושואף לפתוח עסק עצמאי בעתיד.

37. עוד עולה מהתסקיר, כי בפגישה עמה, אמו של הנאשם תיארה אותו כבחור חיובי והדגישה, כי קשייו נובעים מהמורכבות המשפחתית והחברתית בה גדל והתפתח. כן תיארה האם מוטיבציה של הנאשם לניהול אורח חיים נורמטיבי והביעה נכונות לסייע ולתמוך בו ככל שתוכל.

38. עוד צוין בתסקיר, כי מעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות הפליליות של הנאשם עולה, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בבית משפט לנוער, בגין ביצוע עבירות רכוש, בגין הושטו עליו מאסרים מותנים, קנסות, התחייבות להימנע מעבירה, צו של"צ וצו שהייה במעון פתוח. הרשעתו האחרונה משנת 2009. בהתייחס לעבירות נשואות הדיון נאמר, כי הנאשם קיבל אחריות על התנהגותו וביטא חרטה עליה. כן נאמר, כי הנאשם מבין כי התנהגותו הייתה חסרת אחריות ושיקול דעת, תוך התעלמות ממשמעות מעשיו, מתוצאותיהם ומהשלכותיהם האפשריות. עם זאת, הנאשם נטה להמעיט מחומרת התנהגותו וביטא כעס על התנהגות השוטרים כלפיו במהלך האירוע.

39. הנאשם הדגיש, כי בחווייתו, הוא משלם כיום מחירים כבדים בגין התנהגותו הבעייתית וכי הפנים את הלקח מתוצאות התנהגותו. הנאשם הביע תקווה שבית המשפט יאפשר לו לפתוח דף חדש ולהוכיח את יכולתו לנהל אורח חיים פרודוקטיבי. הנאשם תיאר עייפות מהתקופה הארוכה בה הוא נתון בתנאים מגבילים ותיאר ירידה במצבו הבריאותי, עד כדי פניה לפסיכיאטר לפני כשנה וקבלת טיפול תרופתי נגד דיכאון.

40. בהערכת הסיכון לעבריינות אל מול הסיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן, כי התרשם מצעיר שהתפתח במציאות משפחתית מורכבת, וחווה קשיי קליטה. במשך השנים, התקשה הנאשם לגלות יציבות במסגרות הלימודים והתעסוקה וביטא יכולת חלשה להיענות וליצור קשרים עם אחרים משמעותיים. נראה, כי הנאשם מתקשה בהתמודדות במצבים מורכבים ונוטה להתנהגות אימפולסיבית ופורצת גבולות במצבים אלו. גורמים אלו מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

41. עם זאת, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבטא כיום מוטיבציה לערוך שינוי בחייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני. כן התרשם, כי לנאשם יכולות אינטלקטואליות טובות וכי בכוחו להצליח באפיק תעסוקתי מתאים ליכולותיו. ניכר, כי ההליך המשפטי המתנהל כנגדו ומעצר הבית הממושך, חידדו עבור הנאשם את חומרת התנהגותו ואת גבולות האסור והמותר. בשקלול גורמי הסיכון והסיכוי, העריך שירות המבחן, כי אין לשלול את הסיכון להישנות התנהגויות דומות בעתיד, אם כי רמת הסיכון לכך אינה גבוהה באופן מיוחד.

42. צוין, כי נבחנה עם הנאשם האפשרות לשילובו בטיפול קבוצתי בשירות המבחן, בו יעמיק את ההתבוננות על שורשי התנהגותו פורצת הגבולות וישפר את יכולת התמודדותו במצבי לחץ ומשבר. הנאשם הביע את הסכמתו להשתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן, המתאים לצרכיו. להערכת שירות המבחן, השתלבותו בטיפול קבוצתי, כאמור, עשויה להפחית אצל הנאשם את רמת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

43. לאור האמור, ומבלי להמעיט בחומרת העבירות, בשל העובדה, כי הנאשם שוהה זמן רב בתנאים מגבילים ללא הפרות, כאשר מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, לצד ההתרשמות מפוטנציאל לניהול אורח חיים יצרני, נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי וההערכה, כי המחירים שמשלם הנאשם מחדדים עבורו את חומרת התנהגותו, המליץ שירות המבחן שלא למצות את הדין עם הנאשם, להעדיף את הפן השיקומי בעניינו ולהעמידו בצו מבחן למשך 18 חודשים, במסגרתו ישתתף בטיפול מתאים במסגרת שירות המבחן, לצד ליווי והכוונתו בקידום מצבו האישי והתעסוקתי. כן המליץ שירות המבחן על השתתפות עונש מאסר לתקופה שניתן להמירה לריצוי בעבודות שירות, על מנת לאפשר את קיום צו המבחן ומתוך התרשמות, כי לעונש מאסר בפועל בין כתלי הכלא, יהיו השלכות קשות על אפשרות שיקום ושילוב הנאשם בחברה.

דין והכרעה:

44. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן ואשר עניין, סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה במהירות מופרזת, אי ציות לאור שברמזור, אי מתן זכות קדימה בצומת מרומזר, הפרת אות שניתן על ידי שוטר במדים, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף ועקיפה. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר מדברות הן בעד עצמן.

45. במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

46. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה

ונסיבותיו האישיות.

47. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודה ועל פיהן הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

48. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

49. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ענינם, בראש ובראשונה שמירה על חיי אדם, כמו גם שמירה על שלטון החוק, ציות לגורמים האוכפים אותו, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים וכן חובת הנוהגים בדרך למנוע סיכון חיי אדם, סיכון נהגים אחרים וסיכון חייהם של המשתמשים בדרך.

50. באשר לעבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הרי שבית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית וביריונית המסכנת את ביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך. לעניין זה ראה ע"פ 291/13 **טאלב אבראהים נ' מדינת ישראל** (22.12.13) (להלן: "**עניין טאלב אבראהים**"), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה..."

51. כן ראו את הדברים שנקבעו בע"פ 3757/12 **אחמד מחראב נ' מדינת ישראל** (24.6.12) וכדלקמן:

"בפני בית משפט זה חוזרים ומובאים מקרים רבים שעניינם מרדפים המסכנים חיי אדם, והוא אף הגדיר אותם כ"מכת מדינה" (ראו: ע"פ 10340/07 מדינת ישראל נ' משה חובלשוילי ([פורסם בנבו], 6.2.2008), פסקה (4) לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין). בהתאמה, נפסק כי יש להחמיר את עונשם של אלו המסכנים את שלום הציבור במסגרת נהיגה פראית ומסוכנת. יפים לעניין זה דבריו של השופט א' א' לוי בע"פ 7798/08 מדינת ישראל נ' יעקב שביקוב ([פורסם בנבו], 22.1.2009):

"נדמה כי אין צורך לחזור ולהזכיר את המצב הנורא השורר בדרכים, לו תורם מה שמוגדר כ"גורם האנושי" משקל מכריע. את מחירו של נגע התאונות משלמים, כמעט כעניין של יום יום, רבים בחייהם, ולרוב מדובר באנשים תמימים שלרוע מזלם נקלעו לדרכו של נהג עבריון או כזה שחטא בחוסר תשומת-לב רגעית. ואם בכך

לא די, אנו עדים בשנים האחרונות לתופעה חמורה נוספת, ששוב אינה נחלתם של יחידים. נהגים שנדרשים על ידי שוטרים לעצור, אם לבדיקה שגרתית או כתוצאה מביצוע עבירת תעבורה, נמלטים בנסיעה מהירה, וכתוצאה מכך מתפתח מרדף בו מסכנים הרודפים, הנרדף ואזרחים תמימים את חייהם. נוכח מציאות קשה זו נדרשו בתי המשפט להרים את תרומתם לביעור תופעה זו, בה כרוכים לא רק סכנה לכלל, אלא גם זלזול מופגן ובוטה בחוק ובאלה השוקדים על אכיפתו".

52. עוד בהקשר לתופעת המרדפים המתנהלים אחר נהגים הנוהגים בדרך המסכנת חיי אדם בדרכים תוך התעלמות מהוראות שוטרים, ראה בש"פ 8326/17 **אמיר עודה נ' מדינת ישראל** (2.11.17), שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"מי שנוהג (תרתי משמע) בדרך בה נהג העורר מעיד על עצמו שהוא נטול כל רסן בהתנהגותו, שאין עליו מורא החוק, אין עליו מורא המשטרה, וחיי אדם נדמים בעיניו כקליפת השום, שהרי בנהיגתו הפראית - ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח שמבחינת העורר הם בגדר המלצה גרידא - יכול היה העורר לפגוע בעוברי דרך אחרים."

53. כך עמד בית המשפט העליון במספר רב של הזדמנויות על חומרתה של עבירת הנהיגה ללא רישיון (כאשר בענייננו היה לנאשם רישיון נהיגה לאופנוע של 250 סמ"ק בלבד והוא אינו מורשה לנהוג באופנוע "כבד"), המבטאת זלזול בסדרי שלטון ומשפט וטומנת בחובה סיכון לביטחונם של ציבור הנוסעים ברכב והולכי הרגל כאחד. כך, לדוגמה, ברע"פ 3149/11 **בראנסי ראסם נ' מדינת ישראל** (15.5.11) נקבע כדלקמן:

"נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה..."

לאמירה זו יש להתייחס, בשינויים המחויבים, בזיקה לכך שלנאשם אמנם היה, כאמור, רישיון נהיגה לאופנוע 250 סמ"ק, אך לא לאופנוע "כבד", שעה שבמקרה דנן נהג באופנוע בעל מנוע 500 סמ"ק.

54. באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, הרי שאין חולק, כי במעשי הנאשם יש כדי לפגוע באופן ממש ומוחשי בערכים מוגנים אלו, זאת נוכח טיב המעשים שבצע, אופיים ומהותם, כפי שהם ניבטים ועולים מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם ועל פיהן הורשע.

55. הפגיעה בערכים המוגנים מקבלת משנה תוקף, שעה שמעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם נהג בכבישים נהיגה פרועה, כשהוא אינו שועה לקריאות ולסימוני השוטרים הדולקים אחריו באופנועים, בסירנה ובאורות מהבהבים, לעצור, תוך נסיעה במהירות גבוהה, נסיעה על שול הדרך, ביצוע פרסה תוך חציית קו הפרדה רצוף, חציית צומת באור אדום, עקיפת כלי רכב באופן המסכן הן את הנוסעים בהם והן את אנשי המשטרה הרכובים על אופנועיהם. לא זו אף זו, הרי שבמהלך המרדף אחר הנאשם, נחסמה התנועה על ידי השוטר ויליאם במטרה לעצור את הנאשם, אלא שהנאשם סטה בפראות שמאלה עם האופנוע, כשהוא עובר על

קו הפרדה רצוף, נכנס לנתיב הנגדי לכיוון נסיעתו, התעלם מסימוני השוטר לעצור, המשיך בדהירה לכיוון ויליאם וסיכן אותו בכך שעבר קרוב אליו.

ויליאם הצטרף למרדף באופנועו, כשהנאשם נוסע במהירות גבוהה, בפראות ואף מנסה לסטות לעבר אופנועי השוטרים כדי לנגחם, או להרחיקם ממנו. אגב כך, פגע הנאשם באופנוע עליו רכב השוטר עופר קרני, שבר את מזוודת האופנוע וגרם כמעט לאיבוד השליטה של השוטר על האופנוע. במעשיו אלה, העמיד הנאשם בסיכון את משתמשי הדרך והעצים את הפגיעה בערך המוגן שעניינו שלום וביטחון הציבור.

56. חומרה יתרה יש למצוא בעובדה, כי הנאשם התעלם מקריאותיהם ומסימוניהם החוזרים ונשנים של השוטרים לעצור, המשיך בבריחה ואף הסלים את נהיגתו הפרועה ככל שהתקדם המרדף אחריו. כן יש לציין לחומרה את אורכו של המרדף, תוך חציית כבישים וצמתים, כל זאת שעה שהשוטרים דולקים אחריו ותוך שהנאשם ממשיך ביצירת הסיכון לנוסעים בכביש, למשתמשים בדרכים ואף לו עצמו ולנוסע שהרכיב על האופנוע.

57. כך יצוין, כי רק באזור אילניה, בתום מרדף ממושך, הצליחו אופנועני המשטרה להדביק את הנאשם וליצור חסימה של מספר אופנועים, דבר שגם בו לא היה די כדי לעצור את הנאשם, ורק לאחר שאחד השוטרים שלף אקדח לעבר הנאשם, עצר הנאשם את האופנוע.

58. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, הרי שכאמור, העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך ואף בנס מעשי הנאשם לא הובילו לתוצאות חמורות ולא נגרם נזק לגוף, או נזק חמור יותר לרכוש. בהקשר זה יוער, כי הנאשם נהג במהלך המרדף במהירות גבוהה, בפראות, ואף ניסה לסטות לעבר אופנועי השוטרים כדי לנגחם, או להרחיקם ממנו. כך, פגע הנאשם באופנוע עליו רכב אחד השוטרים, שבר את מזוודת האופנוע וגרם כמעט לאיבוד השליטה של השוטר על האופנוע.

59. כן ראוי לציין, כי העבירות בוצעו במלואן על ידי הנאשם וכי הוא אחראי באופן מלא לביצוען ולהשלכותיהן. כן יצוין, כי הנאשם הינו בוגר ובר דעת ויכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת חומרת מעשיו.

60. מאידך, ראוי לציין, כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי מעשי הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון, יכול היה הנאשם להפסיק את המעשים ולהימנע מהמשך ביצוע העבירות.

61. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבית המשפט העליון קבע, כי יש להחמיר בענישה בעבירות כגון דא. עוד נדגיש, כי בפסיקה נקבע רף ענישה של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה שעניינה סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, וראה בעניין זה עניין **טאלב אברהים**, אשר הוזכר לעיל, שם נקבע בין היתר, כדלקמן:

"... בפסיקה נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה זו (בטרם נחקק תיקון 113; ראו ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן [פורסם בנבו] (11.11.2004); ע"פ 5778/11 מדינת ישראל נ' ביטון, פס' 5 [פורסם בנבו] (13.9.2011) והפסיקה המוזכרת שם). רף זה יכול לשמש אותנו כנקודת המוצא לעונש, שעל בסיסה נעצב את המתחם ההולם בהתאם לנסיבות הייחודיות של המקרה הנדון..."

62. בעניין **טאלב אברהים** דובר היה במרדף שהתרחש בכביש מרכזי ובשעות ערב מוקדמות ולאחריו התרחש גם מרדף רגלי, כאשר המערער שם עשה כל שביכולתו כדי להימלט מן השוטרים. שם, כתוצאה מביצוע העבירה נגרם נזק למשתמשים בדרך ובכך למעשה התגשם הסיכון הפוטנציאלי הטמון בעבירה. לכל אלה הצטרפה העובדה, כי העבירה בוצעה על רקע שהייה בלתי חוקית של המערער ואף הסעת שוהים בלתי חוקיים. שם קבע בית המשפט העליון, כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות נע בין 3 שנות מאסר לבין 5 שנות מאסר ובסופו של יום דחה את ערעור המערער על חומרת העונש ואישר עונש מאסר בפועל בן 38 חודשים שהושת על המערער שם.

63. כן ראה ע"פ 4894/13 **יחזקאל סלע נ' מדינת ישראל** (23.1.14), שם הורשע המערער בעבירות שעניינן סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה בשכרות וכן צירף שני תיקים שעניינם, עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך 24 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה.

64. כן ראה ת"פ 5078-04-13 (מחוזי תל-אביב) **מדינת ישראל נ' לואי שטארה ואח'** (4.11.13), שם הורשע הנאשם 1 לאחר שמיעת ראיות בעבירות שעניינן סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 1 תקופת מאסר כוללת של 5 שנים וחמישה חודשים, פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך 4 שנים ועונשים נלווים.

65. כן ראה ת"פ 42744-02-12 (מחוזי נצרת) **מדינת ישראל נ' סאבר אברהים** (10.7.13), שם הורשע הנאשם בעבירות שעניינן מעשי פזיזות ורשלנות, נהיגה בפסילה, סטייה מנתיב, עקיפה כשהדרך לא פנויה, עקיפה תוך קו הפרדה רצוף והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי, השית על הנאשם, בין היתר, 14 חודשי מאסר בפועל ו-36 חודשי פסילה בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש לבית המשפט העליון (נשוא ע"פ 5446/13) נדחה, תוך שבית המשפט העליון קבע כי **"...המעשים שביצע המערער הם חמורים וטומנים בחובם פוטנציאל ממשי לפגיעה בשלום הציבור ובביטחונם..."**.

66. כן ראה ע"פ 10677/07 פואד אבו קוידר נ' מדינת ישראל (24.2.08), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 15 חודשי מאסר בפועל ו-24 חודשי פסילה בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל ובית המשפט העליון הפחית את תקופת המאסר בפועל ל-9 חודשים, וזאת בשל נסיבות המקרה הייחודיות כפי שפורטו שם, ובהן שיהוי כבד ועינוי דין שנגרם למערער בגין הפרשה.

67. כן ראה ת"פ 21091-03-16 מדינת ישראל נ' מאור מזרחי (9.3.17), שם הורשע הנאשם בעבירות שעניינן, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, אי ציות לרמזור אדום, אי ציות לתמרור עצור, אי ציות לתמרור זכות קדימה בכיכר, אי ציות לתמרור אין כניסה, נהיגה בניגוד לכיוון התנועה בכביש חד סטרי, סטייה מנתיב נסיעה ונהיגה על המדרכה. על הנאשם הושתו, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל ו-24 חודשי פסילה בפועל. יוער, כי ערעור הנאשם על חומרת עונשו עודנו תלוי ועומד.

68. בנסיבות העניין, בזיקה לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

היחס בין מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של הנאשם לבין טווחי הענישה שהוסכמו בגדר הסדר הטיעון:

69. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר במסגרתו הוסכם, בין היתר, כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם עונש ראוי של 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם ובתוספת עונשים נלווים, ואילו הסניגור יטען באופן פתוח לעונש.

יתר רכיבי הסדר הטיעון פורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה ואין לי אלא להפנות לאמור שם.

70. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו, הרי שאין זהות והלימה בין טווח הענישה כפי שהוא מוצע במסגרת הסדר טיעון וגדרי הענישה המוצעים במסגרתו, לבין מתחם העונש ההולם כפי שנקבע בזיקה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. ראה בעניין זה ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.12.13) וכן ראה ע"פ 633/14 מרדכי אביטל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.7.14).

71. בנסיבות אלו, הרי שראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כפי שפורט לעיל ואשר הוא מגלם בחובו גם את טווחי הענישה המוצעים במסגרת הסדר הטיעון.

72. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים כפי שאלה באו בפני ועליהם הצביעו ב"כ הצדדים כפי טיעוניהם

לעונש, מצאתי את הסדר הטיעון, כי הוא ראוי, אינו נוגד את תקנת הציבור, אינו חורג ממתחם הסבירות וממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל ולפיכך, אני רואה לכבדו.

73. בצד רכיב עונשי מוחשי בדמות מאסר כמפורט לעיל, הרי שנכח מהות העבירות שביצע הנאשם, הרי שיש להשית בצד זאת גם רכיב עונשי בדמות פסילת רישיון הנהיגה בפועל. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, טיבם ואופיים, הרי שיש לפסול את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה מוחשית מחד, אך מידתית מאידך. בהקשר זה ראוי לשקלל את חומרת המעשים שביצע הנאשם וטיבם, כמו גם מהותם של אלה. כן יש לשקלל את הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא. בנסיבות אלה אני סבורה, כי מתחם הפסילה נע במקרה דנן בין 24 חודשי פסילה בפועל לבין 54 חודשי פסילה בפועל.

העונש הראוי לנאשם:

74. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

75. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא, או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

76. כפי שפורט לעיל, המליץ שירות המבחן בתסקירו שלא למצות את הדין עם הנאשם, להעדיף את הפן השיקומי בעניינו ולהעמידו בצו מבחן למשך 18 חודשים, במסגרתו ישתתף בטיפול מתאים במסגרת שירות המבחן, לצד ליווי והכוונתו בקידום מצבו האישי והתעסוקתי. זאת בשל העובדה, כי הנאשם שוהה זמן רב בתנאים מגבילים ללא הפרות, כאשר מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, לצד התרשמות שירות המבחן מפוטנציאל לניהול אורח חיים יצרני, נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי וההערכה, כי המחירים שמשלם הנאשם מחדדים עבורו את חומרת התנהגותו. בצד זאת, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה שניתן להמירה לריצוי בעבודות שירות, על מנת לאפשר את קיום צו המבחן ומתוך התרשמות, כי לעונש מאסר בפועל בין כתלי הכלא, יהיו השלכות קשות על אפשרות שיקום ושילוב הנאשם בחברה.

77. המלצת שירות המבחן, כאמור, חורגת היא לקולא ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. כאמור, במקרה דנן, לא מצאתי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום הנאשם. לא נעלמה מעיני העובדה, כי שירות המבחן התרשם ממוטיבציה שמבטא כיום הנאשם לערוך שינוי בחייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני. כן לא נעלמה מעיני התרשמות שירות המבחן לפיה, ההליך המשפטי המתנהל כנגדו ומעצר הבית הממושך, חידדו עבור הנאשם את חומרת התנהגותו ואת גבולות האסור והמותר. כך גם לא נעלם מעיני האמור בתסקיר ולפיו, הנאשם הביע את הסכמתו להשתלב בטיפול קבוצתי המתאים לצרכיו במסגרת שירות המבחן, כמו גם הערכת שירות המבחן, כי השתלבות הנאשם בטיפול קבוצתי, כאמור, עשויה להפחית את רמת הסיכון להישנות התנהגות

דומה בעתיד.

78. יחד עם זאת וחרף התרשמות שירות המבחן מנזקקות טיפולית, כאמור, הרי שהלכה למעשה, לא שולב הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן עד כה. כך נמצאנו למדים, כי אין בפנינו כל הליך טיפולי שיקומי שורשי ומעמיק, הנפרש ונבחן על פני תקופת זמן ארוכה וניכרת, לרבות בחינת מידת הצלחתו של זה, אם לאו, תחת כנפי שירות המבחן או במסגרת טיפולית אחרת, ומכאן, שהמלצת שירות המבחן להעדפת האפיק טיפולי בעניינו של הנאשם הינה כצופה פני עתיד. בנסיבות אלו, הרי שאין בפנינו הנמקות ראויות, מתאימות ומאוזנות אשר בשלהן ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. להנמקה זו ראוי להוסיף את מהות המעשים והעבירות שביצע הנאשם ונסיבות ביצועם, החומרה הגלומה בהם, טיבם של אלה, כל זאת, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן. בנסיבות אלו ובאיזון הראוי, הרי שבאתי לכלל מסקנה, כי אין בנמצא הנמקות אשר בשלהן ראוי במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

79. לאור האמור, בנסיבות העניין, כמו גם נוכח המעשים שביצע הנאשם והעבירות בהן הורשע, הרי שלא מצאתי לנכון במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל בעניינו של הנאשם משיקולי שיקום ויש, איפוא, לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם במתחם שנקבע.

80. מחד, ראוי לציין את העובדה, כי עסקינן במי שהוא בגיר, יליד שנת 1991, זאת בשונה ממי שהוא קטין או מאדם מבוגר מאוד, על ההשלכות הקמות מכך.

81. כן ראוי לציין, כי מגיליון הרשעותיו הקודמות ת/1 של הנאשם עולה, כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת בפלילים מבית המשפט לנוער, כמו גם רישום פלילי קודם ללא הרשעה, גם הוא מבית המשפט לנוער. הרשעתו הקודמת של הנאשם משנת 2009 בגין שתי עבירות שעניינן, ניסיון לפריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה וכן פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, בגין הושתו עליו מאסרים מותנים, צו של"צ בהיקף של 80 שעות וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה. הרשעה זו התיישנה, בשונה ממחיקתה.

כאמור, לחובת הנאשם גם רישום פלילי ללא הרשעה מבית המשפט לנוער משנת 2006, בגין שורה ארוכה של עבירות שבוצעו בין השנים 2004 ו-2005 ואשר עניינן, פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה (מספר עבירות), פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה (מספר עבירות), פירוק חלקים מרכב, החזקת נכס חשוד כגנוב וירייה מנשק חם באזור מגורים. בגין עבירות אלה הושתו על הנאשם קנס, חתימה על התחייבות להימנע מעבירה, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי, וצו שהייה במעון פתוח לתקופה של 18 חודשים. רישום זה התיישן, בשונה ממחיקתו.

בהקשר זה ראוי לציין, מחד, כי מדובר בעבר פלילי הכולל שורה ארוכה של עבירות, חלקן הארי בתחום עבירות הרכוש. מאידך, שמת ליבי לעובדה, כי העבירות בוצעו שעה שהנאשם היה קטין, על המשתמע מכך ובשים לב לגילו אז. כן לא נעלם מעיני כי עברו הפלילי של הנאשם, כאמור, אינו כולל בחובו הרשעה בעבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה או הפרעה לשוטט במילוי תפקידו, הרלוונטיות לענייננו. כן ראוי להפנות לכך, שחלה הפוגה בעשייתו הפלילית של

הנאשם מאז הרשעתו האחרונה בשנת 2009 בבית המשפט לנוער ועד לביצוע העבירות דנו, בשנת 2013.

82. כן ראוי להפנות לעברו התעבורתי של הנאשם, כעולה מהגיליון ת/2, הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה שונות, כולן בשנת 2012 בגין עבירות שעניינן נהיגה על מדרכה (שלא לשם חצייתה), הרכבת נוסע שלא על המושב המיועד לכך - אופנוע ואי ציות לתמרור 302 בצומת (עצור). בגין שלוש עבירות אלה נדון הנאשם לתשלום קנסות. בהקשר זה ראוי לציין, מחד, כי אין המדובר בעבר תעבורתי מכביד. מאידך, אין להתעלם מכך שהנאשם מחזיק ברישיון נהיגה החל משנת 2011 בלבד.

83. כן ראוי להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ואשר פורט בהרחבה לעיל. כך יצוין, כי בהתייחסותו לעבירות דנו, נטה הנאשם להמעיט מחומרת התנהגותו וביטא כעס אודות התנהגות השוטרים כלפיו במהלך האירוע. כך יצונו גורמי הסיכון אותם מנה שירות המבחן בתסקירו ובהם, כי במשך השנים הנאשם התקשה לגלות יציבות במסגרות הלימודים והתעסוקה וביטא יכולת חלשה להיענות לסמכות וליצור קשרים עם אחרים משמעותיים. כן העריך שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה בהתמודדות במצבים מורכבים ונוטה להתנהגות אימפולסיבית ופורצת גבולות במצבים אלו. כן תצוין הערכת שירות המבחן לפיה, אין לשלול את הסיכון להישנות התנהגויות דומות מצד הנאשם בעתיד, אם כי רמת הסיכון לכך אינה גבוהה באופן מיוחד.

84. מאידך, ראוי להפנות לאמור בתסקיר ולפיו, הנאשם קיבל אחריות על התנהגותו המתוארת בכתב האישום המתוקן וביטא חרטה עליה. כן נאמר, כי הנאשם מבין כי התנהגותו הייתה חסרת אחריות ושיקול דעת, תוך התעלמות ממשמעות מעשיו, מתוצאותיהם ומהשלכותיהם האפשריות. כן נאמר, כי הנאשם, בחווייתו, משלם כיום מחירים כבדים על התנהגותו הבעייתית והפנים את הלקח מתוצאות התנהגותו. כך, הביע הנאשם בפני שירות המבחן תקווה, כי יתאפשר לו לפתוח דף חדש ולהוכיח את יכולתו בניהול חיים באופן פרודוקטיבי.

85. כן ראוי להפנות להתרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מבטא כיום מוטיבציה לערוך שינוי בחייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני. כן התרשם שירות המבחן, כי לנאשם יכולות אינטלקטואליות טובות ובכוחו להצליח באפיק תעסוקתי מתאים ליכולותיו. כן צוין, כי ניכר שההליך המשפטי המתנהל נגדו ומעצר הבית הממושך, חידדו עבור הנאשם את חומרת התנהגותו ואת גבולות האסור והמותר. כך, העריך שירות המבחן, שאף שאין לשלול את הסיכון להישנות התנהגויות דומות מצד הנאשם בעתיד, הרי שרמת הסיכון לכך אינה גבוהה באופן מיוחד. כן תצוין הסכמת הנאשם להשתלב בטיפול קבוצתי המתאים לצרכיו במסגרת שירות המבחן ואשר עשוי להפחית את רמת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

86. כן ראוי להפנות להמלצת שירות המבחן בתסקירו, שלא למצות עם הנאשם את הדין ולהעדיף את הפן השיקומי בעניינו. כאמור, שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, במהלכה ישתתף הנאשם בטיפול מתאים במסגרת שירות המבחן, לצד ליווי והכוונתו בקידום מצבו האישי והתעסוקתי. בצד זאת, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה שניתן להמירה לריצוי בעבודות שירות, על מנת לאפשר את קיום צו המבחן ומתוך התרשמות, כי לעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, יהיו השלכות

קשות על אפשרות שיקום הנאשם ושילובו בחברה.

87. עוד ראוי לציין את הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, אם כי זו באה בשלב מתקדם של ההליך ובעיצומה של פרשת ההגנה, כך שהחיסכון בזמן השיפוטי הכרוך בהודאה זו הינו מוגבל. עוד תצוין לקיחת האחריות על המעשים והחרטה שהביע הנאשם בשלהם, כפי הבא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן.

88. כמו כן, לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמו גם השפעתן של אלה על מתווה חייו, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן. בכלל זה, לא נעלמו מעיני נסיבות החיים בהן גדל הנאשם, המורכבות המשפחתית והחברתית, קשיי העלייה והקליטה בארץ והמצוקות אליהן נקלע הנאשם והכל כפי המפורט בתסקיר.

89. כן התחשבתי בחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, שעה שאלה בוצעו בחודש אפריל 2013 ומאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל עשייה נוספת בפלילים.

90. מעבר לאמור, הרי שבמקרה דנן, היה הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה משך כחודש ולאחר מכן בתנאים מגבילים אשר כללו אף איזוק אלקטרוני וכן שהיית הנאשם במעצר בית מלא והכל משך תקופה משמעותית ביותר של כשלוש שנים וחצי. תקופה ארוכה זו של שהייה במעצר בית מלא לרבות איזוק אלקטרוני, ראוי כי תהווה שיקול משמעותי לקולא בעת קביעת העונש הראוי לנאשם.

91. בטרם נרחיב בסוגיה זו, עלינו להתייחס ראשית לשאלת תחולת הוראות החוק לפיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי ממאסר (תיקוני חקיקה), התשע"ה - 2014 (להלן: "**חוק פיקוח אלקטרוני**") על הנאשם שבפנינו. נזכיר, כי חוק פיקוח אלקטרוני נכנס לתוקפו ביום 16.6.15, בעוד שהנאשם שוחרר בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית לרבות איזוק אלקטרוני ביום 13.5.13. היינו, במקרה דנן נקבע כי הנאשם ימצא במעצר בית בתנאי איזוק אלקטרוני לפני כניסתו לתוקף של חוק הפיקוח האלקטרוני.

92. סוגיית תחולת חוק פיקוח אלקטרוני על נאשם אשר שוחרר בתנאים מגבילים הכוללים איזוק אלקטרוני עובר למועד כניסת חוק פיקוח אלקטרוני לתוקף נדונה זה מכבר בפסיקת בית המשפט העליון. בהקשר זה התייחסה הפסיקה להוראת סעיף 7(ג) לחוק פיקוח אלקטרוני, שזוהי לשונו:

"הוראות סעיפים 22ז, 22ט, 22יב לחוק המעצרים, כנוסחם בסעיף 1 לחוק זה, יחולו גם לעניין מי שהיה נתון בפיקוח אלקטרוני לפי הוראת השעה".

נקבע, כי נוכח הוראת סעיף 7(ג), הרי שכוונת המחוקק הייתה, כי חוק פיקוח אלקטרוני יוחל רק ממועד כניסתו לתוקף והלאה, זאת מלבד מספר סעיפים בודדים בעלי אופי טכני-פורמלי, המוזכרים בסעיף זה. מכאן, שנאשם אשר שהה בתנאים מגבילים לרבות איזוק אלקטרוני טרם כניסתו של חוק פיקוח אלקטרוני לתוקף מוחרג מתחולתו, והוראות החוק

הנוגעות להעלאת מעמדו של המעצר בפיקוח אלקטרוני לדרגת "מעצר" אינן חלות עליו באופן דווקני.

93. לעניין זה, ראה הדברים שנקבעו ברע"פ 7994/15 עימאד חלאילה נ' מדינת ישראל (22.12.15), וכדלקמן:

"דא עקא, שבמקרה דנן נקבע כי המבקש ימצא במעצר בית בתנאי איזוק אלקטרוני לפני כניסתו לתוקף של חוק הפיקוח האלקטרוני, ובהתאם לסעיף 7(ג) לחוק:

"הוראות סעיפים 22ז, 22ט, 22יב לחוק המעצרים, כנוסחם בסעיף 1 לחוק זה, יחולו גם לעניין מי שהיה נתון בפיקוח אלקטרוני לפי הוראת השעה".

על-פי סעיפים אלו, אפוא, חוק הפיקוח האלקטרוני לא חל, במלואו, על עניינו של המבקש, אלא, לכל היותר, החיל עליו סעיפים בודדים בלבד, בעלי אופי טכני-פורמלי, כדוגמת אופן מינוי מנהל הפיקוח האלקטרוני (סעיף 22ז לחוק המעצרים); ואופן בירור הפרת תנאי מתנאי תכנית הפיקוח (סעיף 22יב לחוק המעצרים). משאלה הם פני הדברים, דומה כי גם אם אכן חולל חוק הפיקוח האלקטרוני שינוי תפיסתי ממשי, הרי ששינוי זה איננו רלוונטי, כלל ועיקר, לעניינו של המבקש".

על דברים אלה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 3794/15 אבו צעלוק נ' מדינת ישראל (23.12.15). כן ראה לעניין זה רע"פ 977/16 דיין נ' מדינת ישראל (10.2.16).

94. מהאמור לעיל עולה, איפוא, כי הוראותיו המהותיות של חוק פיקוח אלקטרוני אינן חלות על הנאשם, שעה שהחל את תקופת שהייתו בתנאים מגבילים לרבות איזוק אלקטרוני, כאמור, עובר לכניסת חוק פיקוח אלקטרוני לתוקף. עם זאת, ואף שאין להחיל באופן דווקני את הוראות החוק על עניינו של הנאשם, כפי שהובא בהרחבה לעיל, הרי שיש מקום להתחשבות בתקופת שהייתו של הנאשם במעצר בית לרבות איזוק אלקטרוני, ביתר שאת, שעה שעסקין בתקופה ארוכה ומשמעותית.

בהקשר זה יש לשקלל כנסיבה לקולא את הקשיים הגלומים בשהיית הנאשם בתנאים מגבילים משך תקופה כה ניכרת, הכוללים בחובם אף שהייתו באיזוק אלקטרוני, קשיים אשר להם השכלה רוחבית הן על פרנסתו של הנאשם, הן על חירותו, הן על בריאותו, כפי שקרה במקרה דנן.

גם מקום בו אין להחיל באופן דווקני את הוראות חוק פיקוח אלקטרוני על עניינו של הנאשם דנן, עדין ראוי להפנות לדברים שנקבעו בפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.16), וכדלקמן:

"לפיכך, עמדתי היא כי בדומה למעצר בית, אין לנכות את ימי המעצר בפיקוח אלקטרוני מתקופת המאסר. ההתחשבות במשך התקופה שבה הנאשם שהה בפיקוח אלקטרוני צריכה להיעשות כשיקול לקולה בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם. התחשבות זו תיעשה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה, על תנאי

המעצר והפיקוח האלקטרוני שבו. בין היתר, יהיה על הערכאה הדיונית לתת דעתה לאורך תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני; להיקף ההגבלה על חירותו של הנאשם במסגרת תנאי המעצר; ולריחוקו של מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני מביתו, ממשפחתו וממרכז חייו של הנאשם".

ברי הוא, כי יש לשקלל כשיקול משמעותי לקולא את שהיית הנאשם, כאמור, בתנאים מגבילים הכוללים איזוק אלקטרוני משך תקופה כה ניכרת, על הקשיים הרחביים הקמים מכך כמפורט לעיל.

95. בעניינו, עיון בתיק המעצר מלמד, כי הנאשם נעצר מיד לאחר ביצוע העבירות, ביום 8.4.13. הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג וברח עד ליום 13.5.13, אז שוחרר בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא ואיזוק אלקטרוני, בבית אמו בכרמיאל.

הנאשם שהה באיזוק אלקטרוני ובתנאי מעצר בית מלא, כאמור, עד ליום 18.8.16, אז נקבעו לנאשם חלונות התאוררות קבועים במשך ימות השבוע בשעות אחר הצהריים.

ביום 19.12.16 בוטל האיזוק האלקטרוני ומעצר הבית צומצם למעצר בית לילי בלבד, בין השעות 22:00 ל-6:00.

למען השלמת התמונה יצוין, כי ביום 21.2.17 הוקלו התנאים המגבילים שהושתו על הנאשם, באופן בו צומצם מעצר הבית הלילי, כך שחל בין השעות 00:00 ל-6:00. ביום 25.7.17 הוקלו תנאי השחרור פעם נוספת, שעה שהתנאי בדבר הצורך בפיקוח אנושי על הנאשם בוטל. התנאים המגבילים שהושתו על הנאשם, לרבות מעצר הבית הלילי, בוטלו במלואם ביום 9.8.17.

96. מהמפורט לעיל עולה, כאמור, כי מעבר לתקופה בה שהה הנאשם במעצר של ממש, משך כחודש ימים, היה הנאשם נתון בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא ואיזוק אלקטרוני, ללא חלונות התאוררות, משך תקופה ארוכה ביותר של שלוש שנים וחצי. אין חולק, כי מדובר בהגבלה משמעותית וניכרת על חירותו של הנאשם אשר ראוי כי תקבל משקל סגולי ממשי במסגרת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ומיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש שקבענו לעיל.

97. אדגיש, כי השיקולים לחומרא הנזקפים לחובת הנאשם לא נעלמו מעיני ובכלל זה, עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ובפרט בדבר התייחסות הנאשם לעבירות בהן הורשע וגורמי הסיכון עליהם הצביע שירות המבחן. עם זאת, כאמור, במקרה דנן יש ליתן משקל סגולי משמעותי לעובדה, כי הנאשם שהה במעצר בית ובאיזוק אלקטרוני משך תקופה כה ניכרת בת כ-3.5 שנים, על הקשיים הקמים מכך ושעה שלא נזקפה לחובת הנאשם כל הפרה של תנאי שחרורו משך כל התקופה. נתון זה, צריך כי יזקף לזכות הנאשם ויקבל את המשקל הראוי במסגרת כלל שיקולי הענישה.

98. לאור האמור, ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות כפי שפורטו

בהרחבה לעיל, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ובצדו הקיצוני.

99. בנסיבות העניין אני סבורה, כי תליכיד עונשי ראוי ומידתי בעניינו של הנאשם, צריך, כי יכלול בחובו השתת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, אשר תיתן ביטוי למכלול נסיבות המקרה דנן, מהות המעשים והחומרה הגלומה בהם ותעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. יחד עם זאת, ראוי, כי תקופה זו תהיה מידתית ותשקלל בחובה את נתוני העושה ואת נסיבותיו האישיות, המלצת שירות המבחן אשר ראה להציע שילוב הנאשם בהליך טיפולי, כמו גם הימנעות מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, שהיית הנאשם במעצר בית ובאיזוק אלקטרוני משך תקופה ארוכה וניכרת, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל, כך שבסופו של יום, תתקבל תוצאה עונשית מידתית, ראויה והולמת את מכלול נסיבות המקרה דנן.

100. כאמור, בנסיבות המקרה דנן, אין מקום להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל אשר ירוצה על דרך עבודות שירות, כעתירת ב"כ הנאשם, כמו גם כהמלצת שירות המבחן, שכן, בענישה, כאמור, לא יהיה כדי לעלות בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה, כמו גם העובדה, כי אין בנמצא נסיבות אשר בשלהן ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום מן ההנמקות שפורטו בהרחבה לעיל, זאת אף בזיקה למהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם ופסיקת בית המשפט העליון בעבירות כגון דא.

101. כפי שפורט לעיל, הרי שראיתי להורות על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם, זאת תוך שהובהר, כי אין בכך כדי ליצור ציפייה או לקבוע מסמרות באשר לענישה אשר תושת בסופו של יום. כאמור, חוות דעת הממונה שהוגשה בעניינו של הנאשם הינה חיובית.

יחד עם זאת, לאחר ששבתי ובחנתי את העבירות בהן הורשע הנאשם, חומרת המעשים שביצע, נסיבות ביצועם, החומרה היתרה הגלומה בהם, פסיקתו המחייבת של בית המשפט העליון בעבירות כגון דא ושעה שלא ראיתי לנכון לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, הרי שלא ניתן להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה אשר הינה בדמות ריצוי עונש מאסר על דרך עבודות שירות ושלא מאחורי סורג ובריה. זאת ועוד, אף שקללתי את אורך תקופת המאסר בפועל שראוי להשית על הנאשם וסופו של יום, תקופה זו ראוי לה, כי תהא מידתית ומאוזנת ותשקלל בחובה את כל שפורט לעיל.

אחזור ואבהיר, כי אף בהחלטה בדבר הפניית עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות, ראיתי לציין באופן ברור, כי אין בכך כדי ליצור ציפייה או לקבוע מסמרות באשר לענישה אשר תושת סופו של יום על הנאשם. לא בכדי ראיתי לציין הערה זו ועתה, משבאתי לגזור דינו של הנאשם, תוך בחינת מהות המעשים, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת, הרי שהשתת עונש מאסר על דרך עבודות שירות, תהא תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין ולא תשקלל בחובה נכונה את מכלול השיקולים והאינטרסים השונים.

102. אף עמדתה העונשית של המאשימה לא נעלמה מעיני. יחד עם זאת, עמדה עונשית זו חורגת היא לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם נתוני העושה, נסיבותיו האישיות, שהיית הנאשם במעצר של ממש ולאחר מכן, משך תקופה ארוכה וניכרת בתנאים מגבילים לרבות איזוק אלקטרוני, מתחם העונש ההולם שקבענו בעניינו ומיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה.
103. בצד אלה, ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב מתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד.
104. כן ראוי לחייב את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד, זאת אף בזיקה להסכמות הצדדים בגדר הסדר הטיעון ובזיקה למצבו הכלכלי של הנאשם. יוער כי בהתאם להסדר הטיעון היה ב"כ הנאשם רשאי לטעון באופן פתוח לעונש באשר לכל רכיבי הענישה ואולם, תוך בחינת ההצדקה העניינית שיש לחיוב הנאשם בחתימה על התחייבות כספית, הרי שמצאתי, כי במקרה דנן קיימת הצדקה כזו לחייב את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית אשר תהא "חרב מתהפכת" כלכלית מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד.
105. זאת ועוד, כאמור, הרי שנוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, טיבם ומהותם, החומרה היתרה הגלומה בהם, הרי שיש לפסול את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה מוחשית מחד אך מידתית מאידך. בשים לב לנתוני העושה, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, האמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו, גילו הצעיר, תקופת שהייתו בתנאים מגבילים לרבות איזוק אלקטרוני ויתר ההנמקות שפורטו לעיל, אני סבורה, כי יש למקם את הפסילה הראויה לנאשם ברף הנמוך של מתחם הפסילה שקבענו לעיל, אך לא בצדו הקיצוני.
106. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:
- א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח בגין ההליכים נשוא תיק זה בהתאם להודעה שתומצא בעניין זה ע"י המאשימה בתוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ויורשע בגינה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של נהיגה בזמן פסילה ויורשע בגינה.
- ד. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ויורשע בגינה.
- ה. אני מחייבת את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתה,

להימנע במשך שלוש שנים מלעבור עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, או הפרעה לשוטור במילוי תפקידו, או נהיגה ללא רישיון נהיגה, או נהיגה בזמן פסילה. היה ולא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 15 ימים.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 30 חודשים.

ז. הנני משיתה על הנאשם 10 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים.

ח. בהתאם להסכמות הצדדים בגדר הסדר הטיעון, אני נמנעת מחיוב הנאשם בתשלום קנס.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום ז' טבת תשע"ח, 25/12/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות העניין, נוכח עמדות הצדדים, פסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו ותקופת המאסר הקצרה יחסית שהושתה על הנאשם, הנני נעתרת כמבוקש.

הנני מעכבת בזאת את ריצוי עונש המאסר שהושת על הנאשם וזאת למשך 45 יום מהיום.

בתום התקופה האמורה ובהעדר החלטה מוסמכת אחרת, יתייצב הנאשם לריצוי מאסרו, ככל שזה יוותר על כנו וזאת ביום 11/2/18 עד לשעה 10:00 בבית מעצר "קישון" כשהוא מצויד בתעודת זהות כנדרש, אלא אם כן יעבור קודם לכן מיון מוקדם בשב"ס.

כל הערבויות הכספיות והתנאים המגבילים אשר הושתו על הנאשם במסגרת הליכי המעצר נשוא תיק זה, יוותרו על כנם להבטחת התייצבותו לריצוי מאסרו, כאמור, ככל שזה יוותר על כנו.

ניתנה והודעה היום ז' טבת תשע"ח, 25/12/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטריט, שופטת

הוקלדעלידיעוןנדר